

[Bakholt]

de, at der var et uddannelsesefterslæb, men der kunne ikke gøres noget ved det.

Jeg skal ikke rive op i den debat, vi har haft i eftermiddag om lavindkomstkommisionens betænkning og disse ting, men en kendsgerning er det, at de, der har den dårligste uddannelse, også er dem, der har de dårligste job. Det er dem, der har de ringeste indtægter. Det er dem, der meget ofte bor dårligst. Selv om vi med rette en gang imellem praler af, at vi har en meget høj boligstandard her i landet, er der altså nogle mennesker, der bor dårligt, og det er netop dem, der er dårligst stillet, så der er altså al mulig grund til at gøre noget effektivt ved det.

Derudover har jeg et par bemærkninger til de 2 repræsentanter for de borgerlige partier.

Der sættes spørgsmålstegn ved, hvorfor samfundet eller det offentlige skal blande sig i det her, det er et arbejdsmarkedsanliggende. Ja men det er jo altså samfundet, staten, det offentlige, der lægger rammerne for al øvrig uddannelse her i samfundet. Derfor er det nærliggende, at det bliver det offentlige, der lægger rammerne for voksenuddannelsen. Det er heller ikke alle, der er dækket af en overenskomst, og hvis forslaget skal omfatte alle, er det en forudsætning, at det er samfundet, der lægger rammerne for disse ting.

Der blev også sat spørgsmålstegn ved den beskæftigelsesmæssige effekt, der kunne være i det. Den kan man selvfølgelig diskutere, men jeg har stadig væk den opfattelse, at hvis man tilrettelægger dette på fornuftig måde, laver en rigtig lovgivning, så vil der løbende være en række mennesker under uddannelse, og det tvinger virksomhederne til på en helt anderledes måde at planlægge deres personalepolitik og lave en fornuftig ordning med hensyn til at sikre sig erstatningsarbejdskraft. Så jeg tror, at dette virkelig betyder, at der er nogle mennesker, der får gavn af det ved, at de får et stykke arbejde.

Jeg skal sige til regeringen, at jeg også har opfattet det sådan, at der er et flertal i dette folketing, der i hvert fald er enig om, at det er nødvendigt at gøre noget ved dette problem. Derfor skal der også fra min side lyde en meget stærk opfordring til de nuværende regeringspartier til ikke at være så negative, til at prøve på at gå ind i dette, så vi finder nogle fornuftige løsninger. Jeg mener, at det haster. Det drejer sig ikke bare om, at de nuværende uddannelsesproblemer skal løses,

også om den kendsgerning, at der i fremtiden vil være behov for løbende uddannelse, en vekselvirkning mellem arbejde og uddannelse, og det er nu, rammerne for disse ting skal lægges.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslagene til folketingsbeslutning henvises til uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af folketinget *Niels Anker Kofoed* har meddelt mig, at han på grund af udsendelse i offentligt hverv ikke regelmæssigt vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov fra og med den 16. maj samt om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

I skrivelse af 6. maj 1983 meddeler arbejdsministeren, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om udviklingen på arbejdsmiljøområdet.

(Redegørelse nr. R 18).

Eksemplarer er omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling tirsdag den 17. maj 1983.

Boligudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om ændring af lov om indeksregulerede realkreditlån. (Lovforslag nr. L 191).